

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5617/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство рада и социјалне политике, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, против тужених АА и ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Слободан Ћирић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж. 3206/14 од 24.02.2015. године, у седници од 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу, Гж. 3206/14 од 24.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Пироту П. 2723/11 од 02.07.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужене су обавезане да на име повраћаја незаконито извршене исплате породичне инвалиднине исплате износ од 1.562.306,50 динара, са законском затезном каматом од 28.12.2011. године до исплате и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 52.500 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3206/2014 од 24.02.2015. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужене обавезу на исплату износа од 1.562,306,50 динара, са законском затезном каматом од 28.12.2011. године до исплате, и накнаде тужиоцу трошкове парничног поступка. Првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке, тако што је тужилац обавезан да туженима накнади парничне трошкове у износу од 162.168,00 динара.

Против другостепен пресуде, заступник тужиоца је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, потребе разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Решењем Апелационог суда у Нишу РЗ. 151/19 од 19.12.2019. године, не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ранијег Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени

гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 28.12.2011. године, тражена је исплата износа од 1.562.306,50 динара.

С обзиром да је тужба у овом предмету поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић